Dosarul nr.5r-234/2025; 4-25062430-51-5r-06052025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

12 ianuarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
În lipsa:
Petiționarului Andrei BUTNARI
Apărătorului petiționarei, avocatul Andreea ȚIVERENCO
Reprezentantului agentului constatator Igor MORARU

examinând în şedinţa de judecată publică contestația depusă de **Andrei BUTNARI** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554448 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 10 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Igor Moraru, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

constată:

1. **Andrei BUTNARI** a înaintat contestaţie în instanța de judecată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție eria/nr.MAI06 554448 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 10 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Igor Moraru, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.
2. În motivarea contestaţiei a indicat că la data de 10.04.2025 agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.
3. Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă.
4. Nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.
5. Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare, nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.
6. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții, a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.
7. Invocă prevederile art.5, 9 Cod contravențional, menționând că legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului, or nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

8. În așa mod, a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravențional.
9. Cu referire la probatoriul acumulat, invocă prevederile art.374, 425 Cod contravențional, menționând că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.
10. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art.443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Unul din elementele de bază ale procesului verbai este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale, iar agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.
11. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.
12. Omisiunile respective au afectat în mod esențiai modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.
13. Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.
14. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția sa.
15. Cu referire la aspecte de fond a indicat că potrivit deciziei de sancționare, el ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii fiind false și abuzive.
16. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată, cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul infiuențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.
17. La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art.47[1] Cod contravențional.
18. Consideră că agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie elemente constitutive ale contravenției.

19. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.
20. Referindu-se la prevederile art.440, 458, 375, 460, 461 Cod contravențional, a menționat că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.
21. În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.
22. Se constată că în speță prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.
23. La data de 04 iulie 2025 apărătorul contravenientului, avocatul Andreea Țiverenco a înaintat contestație suplimentară, iar în susținerea poziției a invocat prevederile art.21 al Constituției RM, art.5, 7, 8, 14, 440, 442, 374, 381, 425 Cod contravențional.
24. Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 10.04.2025 cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.
25. În ședința de judecată petiționarul, **Andrei BUTNARI**, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.
26. Apărătorul petiționarului, avocatul Andreea Țiverenco, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a expediat cerere în care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a petiționarului.
27. Reprezentantul agentului constatator, Igor Moraru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, nu a comunicat motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea sau examinarea cauzei în lipsă.
28. În sensul neprezentării participanților la proces, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la eaminarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă participanții la proces nu s-au prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa participanților absenți. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale. Instanța reține pertinentă practica CEDO, care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra personal (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31).
29. Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa a ajuns la concluzia că

contestaţia depusă de **Andrei BUTNARI** la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:

30. Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) şi alin.(2) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.*
31. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 10.04.2025, iar decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată. La data de 23.04.2025 persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, **Andrei BUTNARI**, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare. Prin urmare, instanța atestă faptul că **Andrei BUTNARI** a depus contestația în termenul stabilit de lege, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional fiind respectate pe deplin.
32. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.
33. Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.
34. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al codului respectiv.
35. Cu referire la circumstanțele de fapt relevante speței, instanța notează că agentul constatator a reținut că ,,**Andrei BUTNARI** în perioada anului 2024 a acceptat mijloace bănești în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024,, prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.
36. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 10.04.2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.
37. Instanța de judecată stabilește cu certitudine faptul că, la etapa constatării faptei contravenționale de către agentul constatator au fost admise erori procesuale, care atrag după sine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, nefiind respectate prevederile

art.443 Cod contravențional. Instanța de judecată atestă că, procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea dispoziţiilor legale.

38. Astfel, se reține că în conformitate cu prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, ***procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde*** *fapta contravenţională, locul şi* ***timpul săvârşirii*** *ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.*
39. Analizând procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523118 din 11.04.2025 întocmit în privința lui **Andrei BUTNARI** instanța de judecată a constatat că la rubrica /timpul săvârșirii/ agentul constatator a indicat „anul 2024„ (f.d.13).
40. Această mențiune, anul 2024, nu indică data exactă a pretinsei primiri a mijloacelor bănești, menționează doar o perioadă largă de 12 luni, ceea ce face imposibilă determinarea momentului faptei. Mai mult decât atât, lipsa datei precise împiedică verificarea termenului de prescripție contravențională și delimitarea clară a contravenției imputate. Totodată, în lipsa acestor detalii, fapta imputată nu poate fi individualizată, iar subiectul contravenției nu își poate exercita efectiv dreptul la apărare, or nu știe împotriva cărei acțiuni concrete trebuie să se apere.
41. Drept urmare, se menționează că, în materie contravențională, la fel ca și în materia penală, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în limitele determinate prin actul de învinuire. Or, în atare circumstanţe, se dă posibilitatea persoanei învinuite la dreptul de a-şi pregăti apărarea.
42. Astfel, cu referire la obligativitatea agentului constatator nu doar de a individualiza fapta ilicită, dar și de a întocmi procesul-verbal cu respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, se atestă că agentul constatator, Igor Moraru, a omis să se conformeze prevederilor legale în această parte. De altfel, acesta nu a întreprins minimul de diligență pentru a constata concret timpul săvârșirii contravenției (luna, data, perioada), deși la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, agentului constatator îi revine obligaţia de a ţine cont de exigenţele esenţiale care stau la baza legalităţii acestui act, deoarece este important să fie asigurată calitatea redactării procesului verbal cu privire la contravenţie, pentru a fi clar, ușor de înţeles, fără să lase loc de incertitudini.
43. Se relevă că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă ad validitatem, trebuind realizate toate exigențele de fond și de formă (HCC nr. 32 din 29 noiembrie 2018).
44. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise pot plana o serie de dubii, nefiind indicat concret timpul săvârșirii (luna, data, ziua sau perioada), este aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.
45. În altă ordine de idei, instanța reține că în conformitate cu art.5 alin.(1) Cod contravenţional, *nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională*.
46. În conformitate cu art.7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod*.

47. Potrivit art.375 alin.(1) Cod contravențional, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod*.
48. Instanța notează că, în jurisprudența sa Curtea Constituțională a Republicii Moldova a reiterat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispozițiile articolului 6§1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, articolul 20 din Constituţie are același câmp de aplicare ca dreptul la un proces echitabil garantat de Convenție (a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28).
49. Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare CtEDO) a constatat că sfera definită ca „contravențională" în sistemul de drept al Rusiei și în alte sisteme similare cuprinde anumite infracțiuni care au o conotație penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul și procedura penală (a se vedea cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse nr. 14939/03, § 54, 10 Februarie 2009, Menesheva c. Rusiei, nr. 59261/00, § 96, ECHR 2006...; Galstyan c. Armeniei, nr. 26986/03, § 57, 15 noiembrie 2007 și Ziliberberg c. Moldovei, nr. 61821/00, §§ 32-35, 1 februarie 2005).
50. Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art.6 CEDO (a se vedea Hotărîrea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 § 51).
51. În sensul jurisprudenţei CtEDO (Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenție în procesul contravențional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravențional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privința cărora a fost pornit proces contravențional) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravențional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator).
52. În cauza Adrian Constantin vs. România, hotărâre din 12 aprilie 2011, Curtea a subliniat următoarele: „Curtea reaminteşte că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispoziţiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înştiinţată în scris cu privire la temeiul legal şi factual al acuzaţiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor, şi aceasta în mod detaliat [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), nr. 25444/94, pct. 51, CEDO 1999-II]. Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art.6 § 1 din convenţie. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui acuzat, şi deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa o poate reţine împotriva sa, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii. Dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu privire la natura şi cauza acuzaţiei care i se aduce. În sfârşit, există o legătură între lit. a) şi b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzaţiei trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (Pélissier şi Sassi, citată anterior, pct. 52-54)"
53. Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile și în sfera definită „contravențională" în sistemul de drept al Republicii Moldova, instanța notează că procesul-verbal cu privire la contravenție are o importanță deosebită în procesul

contravențional, fiind actul prin care persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional i se aduce la cunoștință în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc și încadrarea juridică a faptei sale.

54. În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravențional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capeau contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi este obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.
55. Instanța notează că în conformitate cu art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, constituie componență de contravenție *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.
56. Raportând aspectele indicate în conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție la componența de contravenție prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, instanța sesizează că de facto agentul constatator a reprodus parțial norma juridică, fără a indica expressis verbis alte circumstanțe de fapt, în particular care au fost acțiunile/inacțiunile lui **Andrei BUTNARI**, pentru a formula detaliat, clar și previzibil fapta pe care a reținut-o în sarcina ultimului și pentru care a fost sancționat.
57. Instanța reține că procesul-verbal nu descrie locul, timpul, modalitatea transferului, conturile implicate și legătura reală a persoanei cu cele incriminate, iar în lipsa acestor elemente obligatorii actul constatator nu întrunește cerințele de formă și conținut și anume: - persoana sau sursa care ar fi oferit mijloacele financiare; - modul în care acestea ar fi fost acceptate; - care au fost mijloacele financiare, suma, moneda, proveniența lor; - în ce împrejurări au fost pretinse și acceptate; - cum anume s-ar fi realizat legătura între acceptarea mijloacelor financiare și scopul de a influența exercitarea dreptului electoral; - care este actul material precis ce constituie „acceptare” (transfer bancar, retragere numerar, donație, virament etc.).
58. Instanța de judecată reține că formularea faptei contravenționale este vagă, neclară și lipsită de concretizare, iar agentul constatator urma să constate fapta astfel încât să fie clară.
59. La fel, instanța notează că referirea agentului constatator la norma prevăzută în codul contravențional este insuficientă pentru formularea unei învinuiri și reținerea unei fapte care să fie compatibilă cu criteriul clarității și caracterului detaliat al unei învinuiri, iar lipsa unei învinuiri concrete generează incertitudine și imposibilitatea persoanei de a-și pregăti o apărare corespunzătoare.
60. Instanța notează că, în conformitate cu art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.*
61. Instanța subliniază că indicarea circumstanțelor de fapt sunt imperios necesare, deoarece trebuie să fie stabilit in concreto prin ce s-a materializat fapta contravenţională și circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptei şi consecinţelor ei juridice.

62. Instanța conchide că prin omisiunea de a indica în procesul-verbal cu privire la contravenție prin ce s-a materializat fapta contravenţională, agentul constatator nu a indicat în respectivul proces-verbal fapta contravențională și circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptei şi consecinţelor ei juridice, obligație ce i se incumbă în temeiul art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravenţional.
63. Ajungând în acest punct de reflecție, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu conține fapte și circumstanțe esențiale și imperios necesare, care au importanţă pentru stabilirea faptei şi consecinţelor ei juridice.
64. Neindicarea faptei contravenționale in concreto și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa, drept garantat de art.6 § 3 lit. a) CEDO.
65. Respectiv, având în vedere prevederile art.445 alin.(1) Cod contravențional, instanța constată că neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a circumstanţelor comiterii (circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice (art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional) atrage nulitatea absolută a proceselor-verbale.
66. Drept urmare, se menționează că, în materie contravențională, la fel ca și în materia penală, rigurozitatea dispoziţiilor legale privind sesizarea instanţei impune ca învinuirea să fie clară, concretă şi previzibilă, deoarece instanţa de judecată are obligaţia să se pronunţe asupra faptei reţinute în limitele determinate prin actul de învinuire. Or, în atare circumstanţe, se dă posibilitatea persoanei învinuite la dreptul de a-şi pregăti apărarea.
67. Astfel, cu referire la obligativitatea agentului constatator nu doar de a individualiza fapta ilicită, dar și de a întocmi procesul-verbal cu respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional, se atestă că, agentul constatator a omis să se conformeze prevederilor legale în această parte.
68. Se relevă că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă ad validitatem, trebuind realizate toate exigențele de fond și de formă (HCC nr. 32 din 29 noiembrie 2018).
69. Astfel, este imposibil de a menționa faptul că cazul a fost examinat de agentul constatator corespunzător și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție, iar erorile admise urmând a fi tratate în folosul persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, fiind în detrimentul învinuirii aduse.
70. În circumstanțele constatate, instanța consideră că în cazul din speță, prin încălcarea prevederilor Codului contravențional elucidate supra, petiționarului, **Andrei BUTNARI**, i-a fost încălcat grav dreptul la un proces echitabil.
71. Astfel agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție a încălcat prevederile art.443 alin.(1) lit.d) și e) Cod contravențional, și anume nu a indicat timpul comiterii, fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

72. În conformitate cu prevederile art.461 alin.(1) Cod contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.*
73. În circumstanţele de fapt şi de drept enunţate, contestaţia lui **Andrei BUTNARI** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554448 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 10 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Igor Moraru, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancţionare şi încetarea procesului contravenţional.
74. În conformitate cu art.art.448, 461, 462 Cod contravențional, instanţa de judecată

hotărăște:

Se admite contestaţia înaintată de **Andrei BUTNARI** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554448 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 10 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Igor Moraru, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se declară nul procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 554448 din 10 aprilie 2025, emis în privința lui **Andrei BUTNARI** în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează decizia de sancţionare a agentului constatator, Igor Moraru, din 10 aprilie 2025, prin care **Andrei BUTNARI** a fost sancționat în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**